

Сонет замість епітафії

Володимир Підпалый

...І прийде мить ота, що понесуть
холодний прах на холодний цвинтар.
...Чиясь промова буде сумовита.
Хтось перетворить похорон в ясу.

А в когось буде в серці справді сум
такий великий, наче плач трембіти...
Чиясь душа відкриється закрита,
бо лише цвинтар відкриває суть...

Проте мені однаково... Еж ні,
бо не байдужість ці рядки низала –
видать, могили після смерті мало:
в могилі – ніч, непотріб-прах – труні.

А в мене ж думи за життя були!
...Хіба і їх на цвинтар віднесли!?